

ΑΠΟΪΚΤΩΣ

Ενημερωτικό δελτίο της **Ενωτικής Αγωνιστικής Κίνησης** εργαζομένων στο ΥΠΠΟ Ιούλιος 2008

Τ. Θ. 17028, 10024 Αθήνα

ΣΤΟ ΥΠΟΤΡΟΠΟ ΥΠΠΟ των παράνομων και καταχρηστικών πολιτικών

Δεν λέει να σουχάσει το πολυπάθο Υπουργείο Πολιτισμού. Υποτροπιάζει σταθερά από την αλήστου μνήμης εποχή Καραμανλή που αναλάμβανε (και καλά) «αυτοπροσώπως», με το τρίο της επιτυχίας Φάνη – Τατούλη – Ζαχόπουλο να σκοτώνονται (μεταξύ τους...) για να αποδείξουν πόσο «πρώτης προτεραιότητας» θεωρούν το Υπουργείο. Μετά το βραχύβιο πέρασμα Βουλγαράκη (στην πορεία του από τις υποκλοπές και τους Πακιστανούς προς την... πάταξη της αρχαιοκαπιλίας, τη θεσμοθέτηση της χορηγίας και το «λαμπάδιασμα» της Ολυμπιάς), βρεθήκαμε σήμερα να μετράμε –εργαζόμενοι και υπηρεσίες (που δεν έχουν πια ούτε για κωλόχαρτο!)– τις πενταροδεκάρες της φτώχειας μας, να μετράμε χιλιάδες απολυμένους και μόρια διορισμού για λίγους (βλ. σελ. 6-7), να μετράμε προσφυγές στη δικαιοσύνη για να κηρυχτούν οι απεργίες μας παράνομες και καταχρηστικές (βλ. σελ. 5), να μετράμε εκατομμύρια για μίζες (βλ. σελ. 2)...

Για όσους ζαλίζονται από το μέτρο ή από τις ιστορίες για Ζαχόπουλους, Siemens, ΟΤΕ, ΟΣΕ, Γερμανούς κλπ., οι χαμπυλές πτήσεις του κ. Λιάπη προσφέρονται για ασφαλείς προσγειώσεις στον πολιτισμό των Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου (βλ. σελ. 4), για δεξιώσεις πολυτελείας στο Νέο Μουσείο Ακρόπολης, για περιπετειώδεις αποστολές στη χώρα του Ρέντη, για «νέες»

(της «επανάδρυσης», όπως μας λέν') αντιλήψεις περί πολιτιστικής κληρονομιάς, σύγχρονου πολιτισμού, εργασίας και δικαιωμάτων των εργαζομένων. Πόσο νέες; Όχι και τόσο για όσους θυμούνται (οι άτιμοι...) ότι οι πολιτικές αυτές ξεκίνησαν από την εποχή τουλάχιστον του «εκσυγχρονιστικού» ΠΑΣΟΚ, του πρωτεργάτη των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και της περιστολής των εργασιακών δικαιωμάτων, της άμεσης και έμμεσης ιδιωτικοποίησης του πολιτισμού, της μίζας και της διαπλοκής.

Μάλλον δεν πρόκειται λοιπόν για κακούς ή ανίκανους διαχειριστές, αλλά για εντεταλμένους να εφαρμόσουν συγκεκριμένες πολιτικές. Πολιτικές που δεν αντιπολιτεύεται το ΠΑΣΟΚ, όχι γιατί είναι ανίκανο αλλά γιατί απλώς δεν θέλει... Έτσι, υπάρχει και το περιθώριο να... αντιπολιτεύεται ο... Τατούλης (μη χειρότερα!), ακόμη και ο Ξαρχάκος (βλ. σελ. 8)! Η δικαιοσύνη,

από την πλευρά της, κάνει το «τυφλό» της χρέος, σέρνοντας και ανοιγοκλείνοντας (με έμφαση στο κλείνοντας...) υποθέσεις που πάντως επιμένουν να χάσκουν ανοιχτές, όπως αυτές του ΥΠΠΟ και των χρηματοδοτήσεων από τον Ειδικό Λογαριασμό. Οι επίσημες συνδικαλιστικές ηγεσίες, βουτηγμένες στον αγώνα για διατήρηση των κεκτημένων τους (των δικών τους και όχι των εργαζομένων, όπως παριστάνουν...), παζαρεύουν ότι μπορούν, «κουκουλώνουν» ότι μισοφάνηκε (αλήθεια, τι απέγινε η «Γλαυκώπις Αθηνά» και πώς και δεν οργανώνει και φέτος τις παιδικές κατασκηνώσεις;), κλείνοντας το μάτι στην πολιτική εξουσία. Ακόμη και «αριστεροί» συνδικαλιστές συνεχίζουν να σιωπούν παριστάνοντας πως δεν καταλαβαίνουν ότι τα συμφέροντα των εργαζομένων δεν ταυτίζονται υποχρεωτικά με τις επιλογές των συνδικαλιστών. Ο βασιλιάς είναι γυμνός...

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΕΣ

Νέες συνδικαλιστικές ισορροπίες αναζητούνται, όπως φαίνεται, στο ΥΠΠΟ. Οι κυρίαρχες συνδικαλιστικές παρατάξεις (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) και οι «διακριτικοί» σύμμαχοί τους (Αγ. Συσπείρωση), μετά από μια δύσκολη περίοδο που ακολούθησε την πτώση Ζαχόπουλου και τις αποκαλύψεις που τη συνόδευσαν, επιχειρούν να ανασυγκροτηθούν. Ζητούμενο για όλους είναι να ξεπεράσουν την όποια «εσωτερική» γκρίνια εκφράστηκε την προηγούμενη περίοδο και, κυρίως, να αναβαπτιστούν στα μάτια των συναδέλφων, που διαπιστώνουν σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι στο παρελθόν τα αδιέξοδα του συνδικαλισμού της συνδιαχείρισης και νομής της εξουσίας, της διαπλοκής με την εκάστοτε πολιτική ηγεσία, του μικροκομματικού και προσωπικού οφέλους, του ξεπουλήματος και της υποταγής.

Οι ηγεσίες, τόσο της ΠΑΣΚ όσο και της ΔΑΚΕ, «αναβαπτίστηκαν» πρόσφατα στις ενδοπαραταξιακές τους εκλογικές διαδικασίες, διαψεύδοντας τις ελπίδες όσων πίστευαν πως μπορεί να επέλθει μια μορφή «αυτοκάθαρσης». Παράλληλα, αναβαθμίστηκαν και ως συνομιλητές της πολιτικής ηγεσίας, που την πρώτη περίοδο ανάληψης των καθηκόντων της (πριν βρεθεί και αυτή στην ανάγκη για... δεκανίκια) φάνηκε να παίρνει κάποιες αποστάσεις από τους πολλαπλά εκτεθειμένους συνδικαλιστές. Βεβαίως, για να το πετύχουν χρειάστηκε (ειδικά η περισσότερο «έμπειρη» σε αυτά ΠΑΣΚ) να στήσουν το γνωστό παιχνίδι: «κάνω πως αγριεύω – γαβγίζω λίγο παραπάνω – παζαρεύω το αίτημα που έχουν αναδείξει οι ίδιοι οι εργαζόμενοι ως σημαντικό – υπόσχομαι εργασιακή ειρήνη – παίρνω μια υπόσχεση (και, κυρίως τη δέσμευση ότι θα «κουκουλωθεί» το θέμα που «καίει»...) – επιχειρώ να μαζέψω τη δυσσέσκεια του κόσμου». Το τελευταίο αυτό στάδιο είναι όμως και το δυσκολότερο, γιατί ο κόσμος μοιάζει τελευταία να μη «μαζεύεται» εύκολα!

Τα δείγματα της προσπάθειάς τους είναι ορατά από την Ομοσπονδία (το κορυφαίο όργανο συμπαιγνίας των παρατάξεων), που επιχειρεί να εντάξει στο «παιχνίδι» της και το ζήτημα του Ρέντη, μέχρι και το Σωματείο Εκτάκτων, που παρά την οξύτητα του προβλήματος των συμβασιούχων έχει «κατεβάσει ρολά» (σελ. 7)! Σε κάθε περίπτωση, τον τελευταίο λόγο τον έχουν οι εργαζόμενοι...

Ταμείο
Αλληλοβοήθειας

σελ.
2

Νέο Μουσείο
Ακρόπολης

σελ.
4

Φύγε εσύ –
έλα εσύ

σελ.
6

Ταμείο Αλληλοβοήθειας

Από το Ταμείο Αλληλοβοήθειας λάβαμε την ακόλουθη (με ημερομηνία 9/4/08 και Α.Π. 601) επιστολή, που υπογράφεται από τον Διευθυντή του, Γιώργο Η. Βλαντί:

ΘΕΜΑ: Αναγκαία «Δημόσια και Πειστική» Απάντηση

ΣΧΕΤ.: Το τεύχος ΑΤΑΚΤΩΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2008

Σύμφωνα με δημοσίευσά σας στο παραπάνω σχετικό (σελ. 5) εμφανίζεται το Ταμείο μας να έχει ανεξήγητα καθυστερήσει τις πληρωμές του «πολιτιστικού επιδόματος» 2006 στους δικαιούχους υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού και ως εκ τούτου, εγκυβόλιμο, ζητείται από «κάποιον» μια δημόσια και πειστική απάντηση.

Βεβαίως, αν και καλό θα ήταν πριν προβείτε σε οποιοδήποτε δημοσίευμα που μας αφορά, να είχατε μπει στον κόπο της επικοινωνίας μαζί μας και καλής τεκμηρίωσης των όσων προγραμματίζατε να δημοσιεύσετε, έρχεται εκ των υστέρων ο «κάποιος» που ζητήσατε να βάλει τα πράγματα στη θέση τους «δημόσια και πειστικά», και αυτός δεν είναι άλλος από την αλήθεια.

Η αλήθεια λοιπόν είναι ότι στο δημοσίευσά σας συγκρίνετε τις ημερομηνίες των σταδιακών εκταμιεύσεων που αναφέρονται στο χρονοδιάγραμμα της υπουργικής απόφασης επιχορήγησής μας για καταβολή του «πολιτιστικού επιδόματος» 2006, με αυτές της πραγματικής καταβολής του στους τραπεζικούς λογαριασμούς των δικαιούχων, χωρίς να λαμβάνετε υπόψη και να εξετάζετε αν πράγματι τα χρήματα κάθε δόσης εκταμιεύθηκαν (δηλ., ήρθαν από το Υπ.Πο. στο Ταμείο μας) την ημέρα που η απόφαση επιχορήγησης όριζε.

Η πραγματικότητα αυτή –ως προς τις ακριβείς ημερομηνίες επιχορήγησής μας– στηρίζεται στο αδιάσειστο

στοιχείο που λέγεται «φύλλο κίνησης τραπεζικού λογαριασμού», του λογαριασμού του Ταμείου μας δηλ., που αναφέρει τότε ακριβώς δεχτήκαμε κάθε επιχορήγηση και είναι στη διάθεση κάθε ελεγκτικής αρχής.

Από τα στοιχεία της κίνησης του τραπεζικού αυτού λογαριασμού λοιπόν και τη μελέτη τους, συνάγεται ότι από την ημερομηνία πίστωσής του με το συνολικό εκάστοτε ποσό επιχορήγησης για την καταβολή «Πολιτιστικών Επιδόματων 2006», μέχρι την πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών των δικαιούχων μας, ποτέ δεν υπήρξε απόσταση χρόνου μεγαλύτερη των δώδεκα (12) ημερολογιακών ημερών, κατά περίπτωση, χρόνος που συνήθως απαιτείται από τα «ΔΙΑΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ» (ΔΙΑΣ) για την –με δική τους μεσολάβηση– πληρωμή των υπαλλήλων του Υπ.Πο.

Ως εκ τούτου, τα «ερωτηματικά» που αβασάνισα με το δημοσίευσά σας εκσφενδονίστηκε σε βάρος του Ταμείου μας σας επιστρέφονται απαντημένα και με την υπόδειξη να δημοσιεύσετε αυτούσιο το κείμενο του παρόντος εγγράφου μας στο επόμενο κιάλο φύλλο του ΑΤΑΚΤΩΣ, για την αποκατάσταση της αλήθειας.

Επιφυλασσομένοι δε περαιτέρω για την άσκηση κάθε νομίμου δικαιωμάτός μας, μένουμε πάντοτε στη διάθεσή σας για οποιοδήποτε σχετικό με τα ζητήματα που διαχειριζόμαστε θέμα, προκειμένου να μην επαναληφθεί αστοχία σαν αυτή που για το δημοσίευσά σας ήδη εσκεμμένα, προφανώς, υπήρξατε αδιάβαστοι.-

Και η αναγκαία ανταπάντηση

Η όλη δημοσιότητα γύρω από το θέμα του Ταμείου Αλληλοβοήθειας και του «πολιτιστικού επιδόματος» των υπαλλήλων είχε τελικά και μια θετική παρενέργεια: να υπάρξουν επιτέλους δημόσιες (αν και όχι πλήρεις) απαντήσεις για ένα θέμα που ως σήμερα θεωρούνταν ταμπού, δηλ. για τα χρήματα που προορίζονται για τους εργαζόμενους, και για το οποίο ποτέ δεν υπήρχε επίσημη ενημέρωση στους άμεσα ενδιαφερόμενους. Εκτός από την παραπάνω επιστολή προς το ΑΤΑΚΤΩΣ, επιστολή έλαβαν και όσοι υπάλληλοι της ΚΑ' ΕΠΚΑ ζήτησαν να ενημερωθούν εγγράφως για το θέμα της εκταμίευσης των δόσεων του επιδόματος του 2007, στην οποία, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι οι συνάδελφοι θα μπορούσαν να λύσουν τις απορίες τους «μέσω ενός απλού τηλεφωνήματος», καθώς «η συντονισμένη κίνησή» τους «για την υποβολή πανομοιότυπων γραπτών αιτήσεων για το ίδιο θέμα» μπορεί και «να θεωρείται υπόπτως περίεργη»...

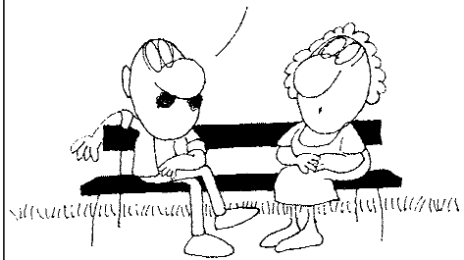
Ας περάσουμε τώρα στο θέμα της πληρότητας των απαντήσεων. Το ΑΤΑΚΤΩΣ, σε αντίθεση με το Ταμείο Αλληλοβοήθειας, δημοσίευσε πλήρη ποσά και ημερομηνίες, τα οποία δεν αμφισβητεί κανείς, απ' ό,τι καταλαβαίνουμε και από την επιστολή του Ταμείου. Ρωτάμε λοιπόν εκ νέου το Ταμείο:

1. Αν οι ημερομηνίες εκταμίευσης από το ΥΠΠΟ (που απέχουν, θυμίζουμε, από 37 έως και 90 μέρες από την ημερομηνία καταβολής στους λογαριασμούς των εργαζόμενων) δεν είναι και οι πραγματικές, γιατί δεν μπαίνει στον κόπο το Ταμείο να γνωστοποιήσει τις πραγματικές ημερομηνίες στους εργαζόμενους, παρά τις φυλάει για τις «ελεγκτικές αρχές»; Τα ερωτήματα του προηγούμενου φύλλου του ΑΤΑΚΤΩΣ δεν χρειάζονταν μακροσκελή επιστολή για να απαντηθούν, αρκούσαν οι ακριβείς ημερομηνίες.

2. Πόσοι είναι οι δικαιούχοι που αντιστοιχούν σε κάθε ένα από τα ποσά που εκταμιεύθηκαν από το ΥΠΠΟ και δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο φύλλο μας; Με τη δημοσιοποίηση του αριθμού των δικαιούχων, μια απλή διαίρεση αρκεί ώστε να αποδειχθεί ότι η διαχείριση του επιδόματος είναι απολύτως διαφανής.

Και τέλος, το πολιτικό ερώτημα, που δεν αφορά βεβαίως το Ταμείο Αλληλοβοήθειας αλλά την ίδια την Ομοσπονδία: ποιες συγκεκριμένες ενέργειες έγιναν τα τελευταία χρόνια (και με ποια αποτελεσματικότητα) ώστε να θεσμοθετηθεί το επίδομα και να καταβάλλεται κάθε μήνα στο μισθό των υπαλλήλων, για να σταματήσει κάθε σχετική φιλολογία και να «γλιτώσει» και το Ταμείο από την ταλαιπωρία που υφίσταται κάθε φορά, μέχρι να μας καταβάλλει το πενιχρό και καθυστερημένο μας επίδομα; Θυμίζουμε, πάντως, στον κ. Βλαντί, ότι το Ταμείο ανήκει στους εργαζόμενους του Υπουργείου και υπάρχει γι' αυτούς. Αυτό σημαίνει ότι και η ενημέρωση προς τους εργαζόμενους είναι υποχρέωσή του και όχι «παραχώρηση» ή ευκαιρία για ειρωνείες ή υποδείξεις του τύπου «στο μέλλον, για τη λήψη τέτοιων απλών πληροφοριών, (...) να εξαντλείτε τους χωρίς κόστος για την Υπηρεσία τρόπους»!

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ
ΑΠ' ΟΣΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΑΛΟΣΕΙ

Σκίτσο του ΚΥΡ, «Βίμα», 6/7/2008

α Τ α Ξ ί ε ς

Business us usual στη συννεφούπολη!

Η υπόθεση Siemens που βρίσκεται στη σκανδαλοεπικαιρότητα της τρέχουσας συγκυρίας μπορεί να χαρακτηριστεί με πολλούς τρόπους, όμως η ύπαρξή του καθαυτή σίγουρα δεν έριξε κανέναν από τα σύννεφα, αντίθετα από άλλα σκάνδαλα, σύγχρονα ή παλαιότερα... Η Siemens είναι μια πολυεθνική εταιρεία στον τομέα της υψηλής τεχνολογίας, γι' αυτό και το σκάνδαλο είναι παγκοσμίων διαστάσεων και υποκρύπτει ποικίλους ανταγωνισμούς (ενδοεταιρικούς, ευρωπαϊκούς, ευρωατλαντικούς). Συνοπτικά, έχει αποκαλυφθεί ότι η εταιρεία, μέσα από μια δαιδαλώδη διαδρομή μαύρου χρήματος, δωροδοκούσε πολιτικούς και άλλους αξιωματούχους σε ολόκληρο τον κόσμο, προκειμένου να κερδίζει προσοδοφόρα έργα.

Στην Ελλάδα η Siemens έχει σταθερή παρουσία ήδη από το 1900, απασχολώντας σήμερα περισσότερους από 3.000 εργαζόμενους. Η ελληνική πτυχή του σκανδάλου ξεδιπλώνεται σταδιακά, ως αντανάκλαση της δικαστικής έρευνας που διεξάγεται στη Γερμανία και, σύμφωνα με όσα έχουν έρθει στο φως, περιλαμβάνει χρηματοδότηση των μεγάλων κομμάτων, δωράκια σε πολιτικά (ή «παραπολιτικά») πρόσωπα και ίσως πολλά ακόμα... Ως τώρα διερευνώνται οι αναθέσεις έργων που σχετίζονται με την ασφάλεια των ολυμπιακών αγώνων του 2004, τις επικοινωνίες και τις μεταφορές, ενώ διατυπώνονται υπόνοιες σχετικά με το σύστημα των ηλεκτρονικών ξαναγών στα μουσεία, του οποίου η τύχη αγνοείται...

Πρώην και νυν υφυπουργοί και υπουργοί του ΥΠΠΟ βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του θέματος είτε ως δριμύτατοι κατήγοροι (Π. Τατούλης) είτε ως εγκυβόλιμοι, κυρίως κατά τη θητεία τους σε άλλα υπουργεία (Δημόσιας Τάξης, Μεταφορών). Η ελληνική πτυχή του σκανδάλου Siemens φαίνεται να συνδέεται με προσπάθειες αναδιάταξης στο πολιτικό και οικονομικό πεδίο, κατά πάσα πιθανότητα χωρίς τη συμμετοχή της ελληνικής κοινωνίας, που αντιμετωπίζει με αδιάφορη την εικόνα της εξάρτησης των κυβερνητικών κομμάτων από τις μεγάλες εταιρείες.

ΑΤΑΚΤΩΣ

Τα κείμενα του δελτίου απηχούν τις απόψεις της Ενωτικής Αγωνιστικής Κίνησης, εκτός από τα ενυπόγραφα, που απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων.

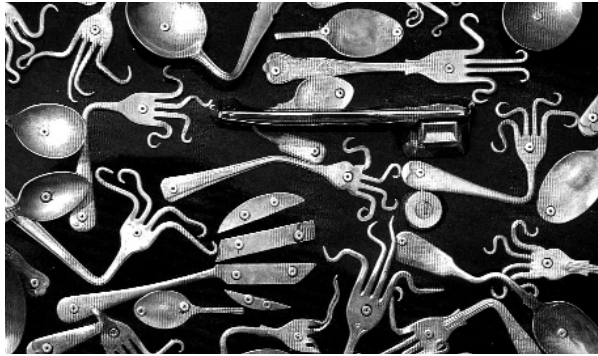
Για επικοινωνία με το «Ατάκτως» (σχόλια, επιστολές, συνεργασίες) γράψτε μας στην Τ.Θ. 17028, 10024 ΑΘΗΝΑ ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση enotikiypp@ yahoo.gr

Για επικοινωνία με την Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση, (ΝΕΟ) τηλ.: 698 28 26 163.

Ιστορίες «συνδικαλιστικής» τρέλας από τη Β. Ελλάδα

Έναν χρόνο μετά τις εκλογές του Συλλόγου Υπαλλήλων ΥΠΠΟ Β. Ελλάδας (που μετονομάστηκε σε Σύλλογο Υπαλλήλων ΥΠΠΟ Θεσσαλίας-Μακεδονίας-Θράκης), πραγματοποιήθηκε στις 4/6/08 η Ετήσια Γενική Συνέλευση. Τα θέματά της ήταν ο Διοικητικός-Οικονομικός Απολογισμός και η αλλαγή άρθρων του Καταστατικού. Η ατμόσφαιρα της Συνέλευσης «χρωματίστηκε» από τη

παρουσία «κλιμακίου της ΠΟΕ ΥΠΠΟ» με επικεφαλής τον Γ. Τσακοπιάκο! Με τον ανάλογο... σεβασμό, ο πρόεδρος του Συλλόγου παραχώρησε το λόγο στον πρόεδρο της Ομοσπονδίας, ο οποίος προχώρησε σε μια αξιοθρήνητη παράσταση-απολογία στους εμβρόντητους εργαζόμενους, που και τι δεν άκουσαν: πόσο αγωνιστής είναι προτάσσοντας πολλάκις τα στήθη του στα ΜΑΤ, πόσο ΠΑΣΚΕ επίσης είναι(!), πώς διασύρθηκε από τους εχθρούς του (βλ. ΕΑΚ) με την υπόθεση Ζαχόπουλου που ήθελαν να τον εξοντώσουν για... μικροκομματικά οφέλη! Κι αφού τελείωσε το μονόπρακτο, αποχώρησε χωρίς να δώσει καμιά απάντηση στα ερωτήματα για τον εκκρεμή Οικονομικό Απολογισμό της Ομοσπονδίας, τον Ειδικό Λογαριασμό, το Περίστυλον κ.α. Η εντύπωση που προκάλεσε στους συναδέλφους αυτή η ομιλία-ξέσπασμα ήταν κάκιστη, καθώς οι περισσότεροι δεν έχουν συχνά την ευκαιρία να απολαύσουν τη δημόσια εικόνα συνδικαλιστών τέτοιου βεληνικού! Εκτός από μια μικρή ομάδα χειροκροτητών, ο κόσμος συνειδητοποίησε για άλλη μια φορά το χάσμα που τον χωρίζει από την επίσημη συνδικαλιστική ηγεσία του...

Η Ενωτική παρενέβη ουσιαστικά στη Συνέλευση, ενώ το σχέδιο ψηφίσματος που κατέθεσε με τα αιτήματα όλων των κλάδων και πρόταση για απεργιακή κινητοποίηση στις 25/6 ψηφίστηκε από όλους σχεδόν τους παρευρισκομένους. Παράλληλα, αρνήθηκε να νομιμοποιήσει την ξαφνική αλλαγή άρθρων του Καταστατικού (για την οποία το Δ.Σ. θεώρησε μάλλον... περιττή την ενημέρωση των συναδέλφων) και αποχώρησε από τη σχετική διαδικασία.

Όσο για τη τύχη του ψηφίσματος, φάνηκε πως οι συνάδελφοι που το ψήφισαν υπολόγизαν χωρίς τον πρόεδρο του Δ.Σ., που αποφάνθηκε πως δεν ισχύει κανένα ψήφισμα(!), αναιρώντας αυθαίρετα τις αποφάσεις της Συνέλευσης και αρνούμενος να το επικυρώσει! Τα επιχειρήματα που ακούστηκαν από την πλειοψηφία στην επόμενη συνεδρίαση του Δ.Σ. ήταν ένα συνονθύλευμα φοβικών αντιδράσεων απέναντι σε κάθε μορφής αγωνιστικότητα και ψευδών ισχυρισμών του τύπου «δεν διαβάστηκε το ψήφισμα», «δεν ακούστηκε στη Συνέλευση»(!)... Οι εργαζόμενοι, υπερψηφίζοντας την πρόταση της Ενωτικής, έδειξαν ότι οι χοροεπερίδες και οι εκδρομές δεν είναι τα μόνα προβλήματα που τους απασχολούν σ' αυτούς τους χαλεπούς καιρούς. Οι ίδιοι θα τους δώσουν και την απάντηση που τους αξίζει.

Για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια

Ολοκληρώνεται στο τέλος του 2008 η θητεία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων με τη σημαντική τους σύνθεση. Όπως είναι γνωστό, τα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι όργανα διοίκησης του ΥΠΠΟ, που διεκπεραιώνουν το σύνολο των υπηρεσιακών μεταβολών (μεταθέσεις, αποσπάσεις, τοποθετήσεις, κρίσεις-επιλογές διευθυντών κ.λπ.), αλλά και ζητήματα χορήγησης επιδόματος μεταπτυχιακών, αδειών για μεταπτυχιακές σπουδές, για ιδιωτική εργασία με αμοιβή. Αποτελούνται από τρία μέλη διορισμένα από τη διοίκηση και δύο αιρετούς αντιπροσώπους των εργαζομένων. Έτσι, τα διορισμένα μέλη (τα οποία ελέγχει βέβαια η εκάστοτε ηγεσία του Υπουργείου) έχουν απόλυτη πλειοψηφία...

Ακόμη και έτσι, οι αιρετοί εκπρόσωποι των εργαζομένων έχουν κάποια περιθώρια παρέμβασης: αρκεί να ενεργούν με γνώμονα την υπεράσπιση των συμφερόντων των συναδέλφων τους, μακριά από λογικές εξυπηρέτησης πελατειακών σχέσεων και «βολέματος» των ημετέρων, μακριά από κάθε λογής παιχνίδια εξουσίας, προ-

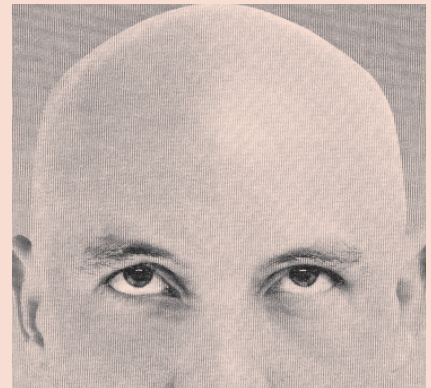
σωπικών ή κομματικών συμφερόντων. Οι αιρετοί εκπρόσωποι έχουν την υποχρέωση να ελέγχουν και να καταγγέλλουν τις τυχόν αυθαιρεσίες της διοίκησης και των πολιτικών προϊσταμένων της, να τοποθετούνται έξω από εσωτερικές αντιπαλοότητες των μελών της διοίκησης, οι οποίες κατά κανόνα έχουν σαν στόχο τη νομή της εξουσίας, να ενημερώνουν ουσιαστικά τους συναδέλφους τους για τα κρίσιμα ζητήματα, τα προβλήματα, τις αδυναμίες, τις υστερήσεις και καθυστερήσεις του Υπουργείου και της διοίκησης, να βρίσκονται κοντά στους συναδέλφους που έχουν υποστεί τις συνέπειες αυθαιρεσιών της διοίκησης.

Με αυτές τις γενικές αρχές θα πάρει μέρος η Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση στις εκλογές που θα πραγματοποιηθούν το φθινόπωρο για την εκλογή των αιρετών αντιπροσώπων των εργαζομένων, μονίμων και αορίστου χρόνου, όλων των κλάδων σε ολόκληρη τη χώρα. Για να ενισχυθούν οι ανεξάρτητες και μαχητικές φωνές υπεράσπισης των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

ΜΟΝΙΜΩΣ

Υπάρχουν και νυκτοφύλακες!

Οι συνάδελφοι νυκτοφύλακες, που φυλάνε τις νύχτες μουσειά και αρχαιολογικούς χώρους, μετά από χρόνια απραξίας και εμπαιγμών για τη θεσμοθέτηση του αυτονότου, δηλαδή του «νυχτερινού επιδόματος», αποφάσισαν να κάνουν το δικό τους Σωματείο, αποχωρώντας από την ΠΕΥΦΑ. Τους ευχόμαστε καλή τύχη. Θα τη χρειαστούν, αν αναλογιστούμε την απαξίωση και αυτού του κλάδου, με τη σταδιακή του συρρίκνωση, τον απαράδεκτο διαχωρισμό μονίμων και συμβασιούχων, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων με τους σκλάβους των STAGE, τη μη θεσμοθέτηση χρόνιων θεσμικών αιτημάτων, την προκλητικά απαθή στάση της ΠΕΥΦΑ με ευθύνη των κυριάρχων συνδικαλιστικών παρατάξεων (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ). Καλή επιτυχία λοιπόν και μακριά από τα λάθη του επαγγελματικού συνδικαλισμού!

Εκπαιδευτικές άδειες για λίγους;

Περικοπές στη χορήγηση αδειών για μεταπτυχιακά και διδακτορικό επιχειρείται από τη Διοίκηση του ΥΠΠΟ! Με το επιχείρημα της «οικονομικής στενότητας» και την επίκληση σχετικών εισηγήσεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, εισηγούνται την απόρριψη των σχετικών αιτήσεων συναδέλφων που φτάνουν για συζήτηση στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Η «γραμμή» δεν πέρασε ως τώρα στο Υπηρεσιακό των αορίστου χρόνου, φαίνεται όμως πως βρίσκει πρόσφορο έδαφος στο αντίστοιχο των μονίμων... Εδώ μάλιστα ακούγονται, ακόμη και από αιρετούς εκπροσώπους των εργαζομένων (!), επιχειρήματα περί «εύρυθμης» λειτουργίας της υπηρεσίας, περί «παλαιών» και «νέων» συναδέλφων (κάτι σαν το στρατό...) κ.ά. ωραία, αγνοώντας ακόμη και τις θετικές εισηγήσεις προϊσταμένων, ακόμη και τις περιπτώσεις διδακτορικών που βρίσκονται σε στάδιο ολοκλήρωσης! Κάποιοι αποδεικνύονται «βασιλικότεροι του βασιλέως» λειτουργώντας εις βάρος των συναδέλφων τους, τους οποίους υποτίθεται πως εκπροσωπούν...

Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος νομοσχεδίου

Η εξαγγελία μετατροπής του Μουσείου Ακρόπολης σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ΝΠΔΔ) δεν είναι κάτι απροσδόκητο: αποτελεί το λογικό επακόλουθο μιας πολιτικής που αξιολογεί τον πολιτισμό με τα κριτήρια της αγοράς (ανταποδοτικότητα, κερδοφορία κ.λπ.). Πολύ πριν, η ανέγερση του νέου Μουσείου είχε ανατεθεί στον ΟΑΝΜΑ (νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου-ΝΠΙΔ), είχε ιδρυθεί το ΤΔΠΕΑΕ (ΝΠΙΔ), γνωστός διαχειριστής των πιο ακριβοπληρωμένων έργων, που λίγο έλειψε να αναλάβει και το διοικητικό έργο της ΔΙΠΚΑ, για να μην πάμε στον σύγχρονο πολιτισμό όπου η πολιτιστική πολιτική έχει εκκωρπηθεί πλήρως σε διάφορα νομικά πρόσωπα, Δ.Σ. και διορισμένους Διευθυντές οργανισμών με παχυλούς μισθούς (δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που ο Διευθυντής της Λυρικής σκόπευε να αυξήσει το μισθό του σε... 14.000 ευρώ το μήνα!). Κι όλα αυτά στο πλαίσιο της «ευελιξίας» και της απαλλαγής από τα «βαρίδια του Δημοσίου». Στο ίδιο πλαίσιο, το ΤΑΠΑ, ήδη ΝΠΔΔ, για να γίνει ακόμη πιο «ευέλικτο και ανταποδοτικό», υποκαταστάθηκε από μια Ανώνυμη Εταιρεία, τον ΟΠΕΠ, που έχει διακριθεί μέχρι στιγμής στην ικανότητα απορρόφησης γιγάντιων κονδυλίων, χωρίς την παραγωγή του παραμικρού έργου.

Στο ίδιο πλαίσιο επελέγη και το Μουσείο της Ακρόπολης, με περισσότερους από 1.000.000 επισκέπτες τον χρόνο, για να μετατραπεί σε ΝΠΔΔ, με ένα νομοσχέδιο που καταργεί κάθε επιστημονική κρίση, καθώς αποκόβει το μουσείο από τον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης και αντιμετωπίζει τα ευρήματα του βράχου ξεκομμένα από το μνημείο από το οποίο προέρχονται. Ταυτόχρονα, το νομοσχέδιο βρήκε διατάξεις που έρχονται σε σύγκρουση όχι μόνο με την αρχαιολογική νομοθεσία και το Σύνταγμα, αλλά και με την κοινή λογική, προβλέποντας λ.χ. ότι ακόμη και τα μελλοντικά ευρήματα από το βράχο της Ακρό-

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΜΕ ΑΝ ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΓΕΝΝΑ ΞΕΠΟΝΗΣΟΥΝ ΟΛΗ ΤΗ ΦΑΤΝΗ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗ ΒΗΘΛΕΕΜ, ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΟΛΟΨΥΧΟΣ
«ΚΑΛΟ ΜΑΝΑΤΖΜΕΝΤ»

Υ.Γ. Οι άγγελοι είναι συμβασιούχοι

Σκίτσο του ΚΥΡ, «Ελευθεροτυπία», 16/12/2006

πολης θα ανήκουν στο Μουσείο ή ότι το Δ.Σ., που θα διορίζεται εξ ολοκλήρου από τον Υπουργό (φανταζόμαστε ότι υποψηφιότητα έχει θέσει και η κ. Βαρδινογιάννη, η οποία έχει προλάβει να δώσει ήδη δύο δεξιώσεις στο Μουσείο...), θα είναι υπεύθυνο ακόμη και για τις προσλήψεις και τις εργασιακές σχέσεις του προσωπικού.

Κανείς δεν αμφιβάλει ότι το Μουσείο Ακρόπολης θα λειτουργήσει πιλοτικά και σύντομα θα επιχειρηθεί όλα τα μεγάλα μουσεία να αλλάξουν καθεστώς: ΝΠΔΔ ή και –γιατί όχι;– ΝΠΙΔ ή Α.Ε.! Άλλωστε, ο «πολύς» κ. Παντερμαλής δήλωσε ότι κανονικά το Μουσείο θα έπρεπε να είναι ιδιωτικού δικαίου, συμφωνώντας και με την άποψη του ΠΑΣΟΚ που θεωρεί ότι δεν είναι το πρωτεύον η νομική μορφή του Μουσείου (δηλώσεις Μ. Δαμανάκη)! Τα μουσεία αυτά θα ζουν (μας λένε) από τα έσοδά τους, τις χορηγίες και τις αυξημένες χρηματοδοτήσεις. Και τα υπόλοιπα μουσεία; Οι «μικροί» ή «μεσαίοι» αρχαιολογικοί χώροι; Προς το παρόν το κόστος λειτουργίας τους επιβαρύνει το ΤΑΠΑ, που πληρώνει λειτουργικά έξοδα και υπερωρίες του φυλακτικού προσωπικού. Το ΤΑΠΑ όμως σύντομα δεν θα

μπορεί να ανταποκριθεί σε αυτές τις υποχρεώσεις, καθώς μειώνονται εξαιρετικά τα έσοδα από τα εκμαγεία –που παραχωρούνται σχεδόν εξ ολοκλήρου σε ιδιώτες– και από τις εκδόσεις που έχουν σταματήσει. Με την αφαίρεση και των εσόδων από τα εισιτήρια των μεγάλων χώρων (που θα περάσουν σταδιακά στον ΟΠΕΠ), τι θα γίνει; Θα τους κλείσουμε όλους; Θα μετατραπούν όλα σε νομικά πρόσωπα και ό,τι επιζηήσει; Ή θα παραχωρηθούν στους Δήμους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς;

Η υποστελέχωση και η πλήρης κατά το πρώτο εξάμηνο του 2008 υποχρηματοδότηση του ΥΠΠΟ, παράλληλα με τα μεγάλα κονδύλια που διατέθηκαν στον ΟΠΕΠ και τα συνέδρια της UNESCO, δείχνουν ότι το μόνο που νοιάζει την πολιτική ηγεσία είναι κάποια καλά πρωτοσέλιδα, και τα υπόλοιπα... στάχτη και μπουλμπερη, μαζί με τα χόρτα που ακόμη «στολίζουν» τους μισούς και πλέον χώρους εξαιτίας της έλλειψης κονδυλίων. Η κινητοποίηση των εργαζόμενων του ΥΠΠΟ και η αντίδραση των ζωντανών κοινωνικών δυνάμεων ενάντια σε κάθε μορφή άμεσης ή έμμεσης ιδιωτικοποίησης είναι μονόδρομος...

Μουσείο Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων - Συλλογή «Φοίβου Ανωγειανάκη»

Σαν να μην ενδιαφέρεται για τη χρονική σύμπτωση, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΟ προωθεί, ταυτόχρονα με τη μετατροπή του Μουσείου Ακρόπολης σε ΝΠΔΔ, και Προεδρικό Διάταγμα για τη μετατροπή του Μουσείου Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων (ΜΕΛΜΟΚΕ) από ΝΠΔΔ σε ΝΠΙΔ. Την ίδια στιγμή, οι εργαζόμενοι του ΜΕΛΜΟΚΕ που έγιναν αορίστου χρόνου παραμένουν επί 7 μήνες απλήρωτοι! Άραγε να είναι τυχαία όλα αυτά;

Το Μουσείο και το Κέντρο Εθνομουσικολογίας δημιουργήθηκε με βάση τη

συλλογή 1.200 ελληνικών λαϊκών μουσικών οργάνων από τον 18ο αιώνα ως τις μέρες μας, καρπό πενήνταχρονης έρευνας και μελέτης του μουσικολόγου Φοίβου Ανωγειανάκη, την οποία χάρισε ο ίδιος στο Δημόσιο το 1978 με τον όρο να δημιουργηθεί το Μουσείο και το Κέντρο. Από το 1991 λειτουργεί ως ΝΠΔΔ ένα μικρό αλλά μοναδικό στο είδος του μουσείο, με πλούσια δραστηριότητα που περιλαμβάνει, εκτός της έκθεσης και των εκπαιδευτικών δράσεων, και συναυλίες παραδοσιακής μουσικής στον κήπο του Μουσείου. Κι όμως, αυτά δεν ακούν.

Κατά τη σημερινή ηγεσία του ΥΠΠΟ, όλες αυτές οι δραστηριότητες δεν δείχνουν αρκετή «ευελιξία». Η επιθυμητή «ευελιξία» ως διά μαγείας επέρχεται μόνο μέσω της ιδιωτικοποίησης! Δεν έχει σημασία αν το Μουσείο υποχρηματοδοτείται ή αν οι εργαζόμενοι εργάζονται απλήρωτοι. Αυτό που έχει σημασία για τους επίδοξους «εκσυγχρονιστές» του κράτους είναι να υποχρεωθούν τα μουσεία να στραφούν σε άλλες πηγές χρηματοδότησης, πέρα κι έξω από τον κρατικό κορβανά που φαίνεται να ξοδεύεται σε πολλά άλλα εκτός αυτών για τα οποία προορίζεται...

Χωροταξικός κατήφορος

Ψηφίστηκε τελικά τον Ιούνιο στη Βουλή το περίφημο Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού & Αειφόρου Ανάπτυξης (το λεγόμενο και Εθνικό Χωροταξικό) και πλέον αποτελεί νόμο του κράτους. Οι 152 κυβερνητικοί βουλευτές δεν παρέκκλιναν της κομματικής πειθαρχίας, παρά τις αντιδράσεις σύσσωμης της αντιπολίτευσης. Ο πρώην Υφυπουργός Πολιτισμού κ. Τατούλης, μετά τις επιστολές καταγγελίας του Σχεδίου, τις δηλώσεις στα ΜΜΕ και τη διαφοροποίησή του στο βήμα της Βουλής, επέστρεψε πανηγυρικά στο κομματικό μαντρί...

Είχε προηγηθεί η αντιπαράθεση του ΥΠΕΧΩΔΕ με το Δίκτυο Περιβαλλοντικών Οργανώσεων της χώρας, το Επιμελητήριο Περιβάλλοντος, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, το Σύλλογο Δασολόγων, το Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων, ΜΜΕ, τον Επίτροπο Περιβάλλοντος της Ε.Ε. και πολλούς άλλους. Το Σχέδιο καταγγέλθηκε ως περιβαλλοντοκτόνο, απονευρωμένο και χωρίς όραμα, ακόμη και από τους συντάκτες της αρχικής μορφής του, που διαφώνησαν ριζικά με τις τροποποιήσεις που επέφερε σε κρίσιμες διατάξεις το ΥΠΕΧΩΔΕ και παραιτήθηκαν. Το σύνολο των επιστημονικών φορέων της χώρας και τα κόμματα της αντιπολίτευσης ζήτησαν την απόσυρση και επαναδιαπραγμάτευση του μέσα από ανοικτό διάλογο, ωστόσο ο κ. Σουφλιάς προτίμησε να «ακούσει» τις σειρήνες της μοναχικής οδύσσειάς του.

Τα ζητήματα που προκάλεσαν τριβές είναι τα ακόλουθα:

1. Το σχέδιο νομιμοποιεί την παρούσα άναρχη κατάσταση, χωρίς να προωθεί μέτρα πολεοδομικής εξυγίανσης.
2. Δεν λαμβάνει υπόψη την κλιματική αλλαγή και το Πρωτόκολλο του Κιότο, διατηρεί, χωρίς χρονοδιάγραμμα λήξης, την εξάρτηση από το λιγνίτη και το πετρέλαιο, και δεν προωθεί αποτελεσματικά τη χρήση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.
3. Δεν αποκλείει ρητά από προστατευόμενες περιοχές (περιοχές NATURA, αρχαιολογικούς χώρους κ.λπ.) οχλούσες δραστηριότητες (π.χ.

λατομεία, βιομηχανίες κ.ο.κ.), παρά την απόσυρση του σχετικού άρθρου μετά από πιέσεις των δασολόγων.

4. Συρρικνώνει ή αγνοεί τη γεωργική γη στο όνομα της τουριστικής ανάπτυξης.
5. Διατηρεί την εκτός σχεδίου δόμηση, ακόμη και σε περιοχές NATURA. Η Ελλάδα παραμένει πανηγυρικά το μοναδικό κράτος στην Ευρώπη

που επιτρέπει τη δόμηση εκτός οικισμών. Όσο για την αυθαίρετη δόμηση, αντιμετωπίζεται απλά με ευκολόγια.

6. Κατονομάζει τους σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους της χώρας, αντιμετωπίζοντάς τους ως θύλακες προστασίας, στο κέντρο μιας άναρχης ανάπτυξης.

7. Δε θέτει χρονοδιαγράμματα για τη θεσμοθέτηση των Ζωνών Αα και Βα Προστασίας αρχαιολογικών χώρων, με αποτέλεσμα να παραμένει στη διακριτική ευχέρεια των Υπηρεσιών και των Συμβουλίων του Υπουργείου Πολιτισμού η ολοκλήρωσή τους.

8. Δεν κάνει πουθενά λόγο για προστασία ενάλιων αρχαιοτήτων.

Είναι ασφαλώς αλήθεια ότι το Ελληνικό Κράτος, από τη γέννηση του έως σήμερα, ουδέποτε απέκτησε χωροταξικό σχεδιασμό, κτηματολόγιο ή δασικούς χάρτες, με αποτέλεσμα την απόλυτη αναρχία και τη βάνουση κακοποίηση του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, στο όνομα της μεταπολεμικής «ανάπτυξης».

Το «ευαισθητοποιημένο» ΠΑΣΟΚ που αντιτάχθηκε σφόδρα στην ψήφιση του Σχεδίου, φρόντισε στα 20 χρόνια διακυβέρνησής του να συντάξει μόνο μία «έκθεση ομάδας εργασίας» (!), η οποία ασφαλώς έμεινε στα αζήτητα, χωρίς περαιτέρω αντίκρισμα. Η σημερινή κυβέρνηση υιοθέτησε την ιδέα ενός χωροταξικού σχεδιασμού, χωρίς τομές και ουσιαστικές παρεμβάσεις, που να διασφαλίζουν το μέλλον του φυσικού και πολιτιστικού πλούτου και των πολιτών (Αρχή Αειφορίας). Το Σχέδιο αγκαλιάζει και εξωραϊζει την αναρχία, διασφαλίζει ότι ο κατασκευαστικός τομέας θα παραμείνει ακμαίος, αντιμετωπίζει την κλιματική αλλαγή ως... ανυπόστατη φήμη και το περιβάλλον ως κερδοφόρα επένδυση.

Η δυνατότητα αξιολόγησης και αναθεώρησής του σε πέντε χρόνια δεν αρκεί. Έχει αποδειχθεί ότι το μοντέλο ανάπτυξης των τελευταίων δεκαετιών προκάλεσε ανεπούλωτες πληγές, που δεν κλείνουν με ευκολόγια και διακηρύξεις, ούτε με ασπιρίνες. Απαιτείται ριζική αλλαγή κατεύθυνσης...

Ε Π Ω Ν Υ Μ Ω Σ

Αυτό το Υπουργείο δεν είναι του Πολιτισμού, είναι των σκανδάλων και του αυταρχισμού...

Εδώ και ένα χρόνο το Υπουργείο Πολιτισμού βρίσκεται στο επίκεντρο συνεχών αποκαλύψεων και καταγγελιών για σκάνδαλα (υπόθεση Ζαχόπουλου, διαχείριση κονδυλίων, σημείοι διαγωνισμοί, διασυνδέσεις Υπουργού με την υπόθεση Siemens κ.λπ.).

Εδώ κι ένα χρόνο το Υπουργείο Πολιτισμού, με ευθύνη της πολιτικής του ηγεσίας, μεθοδεύει την κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας για τους εργαζόμενους στο Υπουργείο.

Με συνεχείς προσφυγές του Υπουργού στα δικαστήρια ενάντια σε όλες τις απεργίες που κήρυξαν τα σωματεία, με **δικές παρωδίες** όπου οι Πρόεδροι λειτουργούν συμπληρωματικά προς τους

δικηγόρους του Υπουργείου, με το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου να χαρακτηρίζει «αδικαιολογήτως απόντες από την εργασία τους» τους απεργούς, ενώ ακόμα δεν έχει βγει η απόφαση του Εφετείου, όπου ζητείται επιτακτικά από τους **Προϊσταμένους να στείλουν τα ονόματα των απεργών στην Κεντρική Υπηρεσία (!)**, είναι φανερό πως ο Υπουργός και η **Κυβέρνηση κάνουν επίδειξη αυταρχισμού.**

Είναι φανερό πως Υπουργός και Κυβέρνηση θέλουν να τσακίσουν το συνδικαλιστικό κίνημα, και αυτές οι, πρωτοφανείς για το Υπουργείο Πολιτισμού, μεθοδεύσεις έχουν σαν στόχο τον περιορισμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και γενικότερα της συνδικαλιστικής δράσης. Τέτοιες απαράδεκτες και αντιδημοκρατικές ενέργειες όμως δεν μπορούν να κάμψουν το αγωνιστικό φρόνημα των εργαζομένων και είναι καταδικασμένες στη συνείδηση ολόκληρου

του ελληνικού λαού.

Δηλώνουμε την **αλληλεγγύη μας** στους εργαζόμενους και τα Σωματεία του Υπουργείου Πολιτισμού. **Για εμάς οι απεργίες δεν είναι νόμιμες ή παράνομες. Για εμάς οι απεργίες είναι δίκαιες και αναφαίρετο δικαίωμα των εργαζομένων. Κανένα δικαστήριο και κανένας Υπουργός δεν μπορεί να μας το αφαιρέσει.**

Από την πλευρά μας, θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για να βρουν λύση τα δίκαια αιτήματα των συναδέλφων στο ΥΠΠΟ, **κόντρα στη σήψη και τον αυταρχισμό που η Κυβέρνηση και όσοι συνεργάζονται μαζί της θέλουν να μας επιβάλλουν.**

Παναγιώτης Σάμιος
 εκπρόσωπος των Αγωνιστικών Παρεμβάσεων –
 Κινήσεων – Συσπειρώσεων Δημοσίου
 στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ

ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ • ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

Θα υπάρξει ποτέ... θεραπεία;

Μετά από απόφαση της ολομέλειάς του το ΑΣΕΠ παραπέμπει κατά ομάδες, και ανά υπηρεσιακό, τις αιτήσεις θεραπείας των εργαζομένων στη Διεύθυνση Διοικητικού του ΥΠΠΟ για να γίνει η ανάλογη προεργασία και να περάσουν πάλι οι αιτήσεις από τα υπηρεσιακά. Η διαδικασία όμως πάλι σκόνταψε σε... «τεχνικά» προβλήματα και έτσι, παρότι η Διεύθυνση Διοικητικού έχει παραλάβει υποθέσεις από το Φεβρουάριο, δεν έχει καταφέρει να επεξεργαστεί καμία λόγω... έλλειψης προσωπικού. Κι ενώ τα υπηρεσιακά ήταν να γίνουν «μετά το Πάσχα», τώρα πήγαμε στο «από Σεπτέμβριο». Η αναβολή της εξέτασης από βήμα σε βήμα μόνο ανησυχία προκαλεί. Μήπως ήρθε η ώρα να πιέσουμε δυναμικά να ολοκληρωθεί η διαδικασία, με βάση τις αποφάσεις του ΑΣΕΠ και τα κριτήρια των υπηρεσιακών του 2004, πέρα από κάθε προσπάθεια κωλυσιεργίας και τρομοκρατίας;

Σκίτσο του Στάθη, «Ελευθεροτυπία», 20/5/2006

Σ.ΕΚ.Α σε δράση

Ο Σύλλογος Εκτάκτων Αρχαιολόγων, με απόφαση του προεδρείου του, θεωρεί εμπαιγμό την προκήρυξη μόνο 28 θέσεων μόνιμων αρχαιολόγων στο ΥΠΠΟ, καταδικάζει την εργασιακή εξόντωση των συμβασιούχων του ΥΠΠΟ με την εφαρμογή του 24μηνου και την απόρριψη των ασφαλιστικών μέτρων και κατακρίνει την απαξίωση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας από την πολιτική ηγεσία με την ελλιπή χρηματοδότηση και την υποστελέχωση της. Με 4ωρες στάσεις εργασίας συμμετείχε στις κινητοποιήσεις του ΣΕΑ στο Νέο Μουσείο (18/6) και στο ΕΑΜ (25/6) με πανό και προκηρύξεις. Ωστόσο, οι εκλογές αναβλήθηκαν για τον Σεπτέμβριο (;) και κάθηκε έτσι η ευκαιρία, μέσα από συλλογικές διαδικασίες όπως η Γενική Συνέλευση, να ενεργοποιηθούν ακόμα περισσότερο τα μέλη του συλλόγου, ώστε να μην καθοδηγούνται μόνο από το προεδρείο.

Φύγε εσύ — έλα εσύ

Από το περασμένο φθινόπωρο στο Υπουργείο Πολιτισμού σημειώθηκε ένα πρωτοφανές κύμα απολύσεων. Ενώ το Νοέμβριο υπηρετούσαν 5.200 συμβασιούχοι στις υπηρεσίες όλης της χώρας (την ώρα που οι μόνιμοι και αορίστου χρόνου είναι μόλις 9.000), σήμερα υπηρετούν περί τους 1.800. Το μαζικό κύμα απολύσεων είχε ως αποτέλεσμα τις πρωτοφανείς ελλείψεις προσωπικού και τις δυσλειτουργίες που σημειώθηκαν όλη αυτήν την περίοδο στις υπηρεσίες. Οι ίδιες οι υπηρεσίες του ΥΠΠΟ, σε ερώτημα της ηγεσίας, δήλωσαν με στοιχεία ότι χρειάζονται 3.300 συμβασιούχους για την κάλυψη των απολύτως απαραίτητων αναγκών τους κατά τους χειμερινούς μήνες. Ωστόσο, ο υπουργός Μ. Λιάπης δήλωσε αλαζονικά στη Βουλή στις 20/6 ότι όλοι οι συμβασιούχοι του ΥΠΠΟ είναι εποχιακοί και αν μονιμοποιούνταν δεν θα μπορούσε να τους αξιοποιήσει το χειμώνα!

Επιπλέον ξεγυμνώθηκαν οι αόριστες υποσχέσεις περί επαναπρόσληψης των απολυμένων συμβασιούχων που είχαν δώσει τόσο ο Γ. Γραμματέας Θ. Δραβίλας το Φεβρουάριο, όσο και το γραφείο του Υπουργού. Επίσημη αιτιολογία είναι η συμπλήρωση 24μηνου μετά το ΠΔ 164/2004, στην οποία προσμετρούν παράτυπα και την εργασία με ασφαλιστικά μέτρα, ενώ δεν υπάρχει αντίστοιχη γνωμοδότηση από το Νομι-

κό Συμβούλιο του Κράτους. Παράλληλα δεν υπήρξε καμία προσπάθεια από την πολιτική ηγεσία να εξαιρεθούν οι συμβασιούχοι του ΥΠΠΟ από τον παράλογο περιορισμό του 24μηνου, παρά το αίτημα όλων σχεδόν των Σωματείων του ΥΠΠΟ για εξαίρεση με ειδική ρύθμιση λόγω της εξειδίκευσης, της κατάρτισης και της εμπειρίας τους.

Πρόκειται για πολιτική επιλογή να αλλάξει το εργασιακό τοπίο στο ΥΠΠΟ. Οι 3.000-3.500 συμβασιούχοι που εργάζονταν το 2007 και το 2008 στο ΥΠΠΟ και έχουν απολυθεί δεν θα εργαστούν σε αυτό ποτέ ξανά λόγω 24μηνου! Και ας έχουν προϋπηρεσία 10 και 15 χρόνια και ας είναι πραγματικά απαραίτητοι στις υπηρεσίες τους. Ο στόχος είναι να μην υπάρχουν πια εργαζόμενοι που να διεκδικούν με αξιοπρέπεια τη μονιμοποίησή τους, αλλά μόνο εποχιακοί εργαζόμενοι με ελάχιστες προσδοκίες που θα επιλέγονται και θα ανακυκλώνονται μέσα από την κομματική-κυβερνητική δεξαμενή ψηφοφόρων. Παράλληλα, το ΥΠΠΟ επιλέγει με απαράδεκτο τρόπο να καλύψει όπως όπως τις ανάγκες του μέσα από τα κομματικώς ελεγχόμενα προγράμματα STAGE, με 3.000 ανασφάλιστους εργαζόμενους που εργάζονται ήδη 15 μήνες με την επίφαση της μαθητείας και με μισθούς πείνας. Ο μεσαίωνας δεν είναι τόσο μακριά...

Ίδού η Ρόδος!

Μια έκπληξη περίμενε τον υπουργό Μ. Λιάπη, κατά την επίσκεψή του το Μάιο στη Ρόδο. Έξω από το Καστέλο, από όπου πέρασε «βιαστικά» για να επιθεωρήσει τις εργασίες αποκατάστασης (μια που είχε να υποδεχτεί στη Λίνδο τη βασίλισσα της Ισπανίας Σοφία...), του είχαν «στήσει καρτέρι» οι συμβασιούχοι συνάδελφοι του νησιού με πανό διαμαρτυρίας. Στο υπόμνημα που του παρέδωσαν σημείωναν πως εργάζονται στην ΚΒ' ΕΠΚΑ 12-17 χρόνια και παρέμειναν εκτός ρυθμίσεων του ΠΔ 164/2004 λόγω μικρών κενών στις συμβάσεις, ενώ «τώρα διωχνόμαστε ουσιαστικά από τις δουλειές μας, καθώς οι περισσότεροι έχουν συμπληρώσει τα 3 οκτάμηνα (24μηνου) και σύμφωνα με το ΠΔ δεν μπορούμε να υπογράψουμε νέα

σύμβαση!». Όπως τονίζουν «ο νόμος αυτός βάζει ταφόπλακα στο εργασιακό μας μέλλον και στα όνειρά μας, καθώς και στη συνέχιση του έργου της Υπηρεσίας, εφόσον έτσι θα βρίσκεται πάντα με νέους, ανειδίκευτους εργαζόμενους!». Ο Υπουργός υποσχέθηκε πως θα μελετήσει το υπόμνημα που τελείωνε ως εξής: «Θεωρούμε ότι αιτούμαστε κάτι δίκαιο και ότι παλεύουμε για το αυτονόητο, προκειμένου να ζήσουμε τις οικογένειές μας με αξιοπρέπεια σε ένα κράτος που... σέβεται τους πολίτες του(;)». Ακόμη το μελετάει ή ξεχάστηκε μέσα στην αναμπρομπούλα της Siemens και του ΟΤΕ; Πάντως, αν θέλει θα μπορούσε να το ανασύρει από το εξόχως οργανωμένο αρχείο του, έστω και στις θερινές διακοπές του.

Το... κυνήγι των μορίων

Νέες... «προοπτικές» ανοίγονται για όλους τους συμβασιούχους και τους ανέργους μετά την πιστή εφαρμογή του 24μήνου και των διατάξεων του ΠΔ Παυλόπουλου. Στο αίτημα για μονιμότητα στο δημόσιο η κυβέρνηση αντιπροτείνει, αφού η μετατροπή σε αορίστο απαγορεύεται διά νόμου, τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς: προτεραιότητας (με μόρια), γραπτούς, με προφορική ή μη συνέντευξη. Διάφοροι παράγοντες, κυβερνητικοί και μη, «ψιθυρίζουν» ότι ως το 2010 (σε προεκλογικό φόντο δηλαδή) θα έχουν βγει δεκάδες χιλιάδες θέσεων...

Ωστόσο τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Ήδη ζούμε τον τραγέλαφο της τμηματικής ολοκλήρωσης του διαγωνισμού των 600 θέσεων μονίμων στο ΥΠΠΟ που είχε αναγγελθεί από τον Απρίλιο του 2007. Η προκήρυξη των 200 φυλάκων και νυκτοφυλάκων έχει «κολλήσει» επί μήνες στο ΑΣΕΠ, αφού η ηγεσία του ΥΠΠΟ επιμένει να απαιτεί προφορική δοκιμασία. Η όλη πρακτική τους δείχνει ότι καθόλου δεν βιάζονται να καλύψουν τα χιλιάδες κενά στον τομέα της φύλαξης, μόνο να υπόσχονται θέσεις σε μεγαλύτερο αριθμό ψηφοφόρων. Η προϋπηρεσία επίσης δεν αρκεί. Το διαπίστωσαν οδυνηρά όσοι έτρε-

χαν τελευταία στιγμή, πληρώνοντας αδρά, να αποκτήσουν πιστοποίηση γνώσης Η/Υ, όσοι ΠΕ και ΤΕ αποκλείστηκαν από το διαγωνισμό επειδή δεν γνώριζαν άριστα ή καλά μια ξένη γλώσσα, οι συντηρητές αρχαιοτήτων από τους οποίους ζητήθηκε εκ των υστέρων άδεια ασκήσεως επαγγέλματος. Η προκήρυξη ελάχιστων θέσεων ανά ειδικότητα δημιουργεί στρεβλώσεις και τόσο έντονο ανταγωνισμό ώστε οι επιτυχόντες να είναι κάτοχοι διδακτορικού, δυο-τριών ξένων γλωσσών, άριστου πτυχίου κ.λπ.

Η κυβέρνηση επιχειρεί να μετατρέψει τους ενδιαφερόμενους σε διά βίου συλλέκτες μορίων. Μοιράζει την υπόσχεση των μονίμων θέσεων σε όσο μπορεί περισσότερους, παλιούς και νέους συμβασιούχους, STAGE, άνεργους. Πετάει σαν δόλωμα τις «γαλάζιες συνευτεύξεις», και τη μοριοδότηση της προϋπηρεσίας ως το 2010 (μετά τι θα γίνει;), για να μπουν οι συμβασιούχοι στο κλίμα του ανταγωνισμού και της ατομικής ευθύνης για την αποτυχία. Η μόνη απάντηση στον εμπαιγμό είναι η αντίσταση στη δια βίου ομηρία, οι συλλογικές πιέσεις για μονιμοποίηση των συμβασιούχων και οι μαζικές προσλήψεις με βασικό κριτήριο την προϋπηρεσία.

ΕΚΤΑΚΤΩΣ

«Άρα κόλλα» στη Β' ΕΠΚΑ

Μέσα σε 20 μέρες ανακλήθηκε αντεργατική επίμαχη παράγραφος εσωτερικού εγγράφου της Β' ΕΠΚΑ που αμφισβητούσε ευθέως την Εθνική Συλλογική Σύμβαση και επιχειρούσε με αναχρονιστική νομική γνωμοδότηση (Ν.Σ.Κ. 292/2002) τη στέρηση κεκτημένων δικαιωμάτων σχετικά με τις ειδικές άδειες των συμβασιούχων, παρά την ευνοϊκή απόφαση του Αρείου Πάγου (361/2005). Όλες οι ειδικές άδειες, δηλ. γάμου, θανάτου, εκλογική-δικαστική, αιμοληψίας, μηχανογραφική, μητρότητας(!), γονικές-σχολικές, θα χορηγούνταν μεν, αλλά χωρίς αποδοχές... Η απόσυρση της επαίσχυντης έως απάνθρωπης παραγράφου και η αποκατάσταση του... κύρους της Υπηρεσίας θα έπρεπε να συμπληρωθεί με την απόδοση προς τους συμβασιούχους των χαμένων αποδοχών ειδικών αδειών παρελθόντων ετών, για να πληρώνονται δικαίως αυτές οι απροσεξίες κατά των πιο αδικημένων εργαζομένων. Συμφωνείτε κ. Λογιστά;

Του ΤΑΠΑ

Το ΤΑΠΑ εκχωρείται στους ιδιώτες και παράλληλα «ξεφορτώνεται» τους εργαζόμενους με ασφαλιστικά μέτρα. Η νέα επίτροπος που εγκρίνει τις μισθοδοσίες αρνήθηκε να εγκρίνει τη μισθοδοσία των εργαζόμενων με ασφαλιστικά, ακόμα και όσων έχουν δικαστική απόφαση, και οι εργαζόμενοι εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση. Στις διαμαρτυρίες ο πρόεδρος κ. Ρερές απάντησε ψυχρά πως δεν τους χρειάζονται πλέον. Και εις ανώτερα...

Ντροπή!

Η πλειοψηφία του Δ.Σ. του Σωματείου Εκτάκτων δεν κατάφερε να βγάλει ούτε μισή σελίδα ανακοίνωση για τις απολύσεις των συναδέλφων, συνέταξε όμως διςέλιδη καταγγελία με αφορμή ανακοίνωση της Ενωτικής για την κινητοποίηση στην Αθή της Φλόγας. Όσο για τις αγωνιστικές διαθέσεις περί απεργίας διαρκείας που εξέφραζε ο Πρόεδρος, κάθησαν κάπου μεταξύ των ορόφων της Μπουμπουλίνας. Τι να πει κανείς...

Δεν μιλάει, δεν λαλάει, αδιάφορα σφυρίζει και αλλού κοιτάει! Τι είναι;

Αν κάποιος έλεγε ότι είναι το προεδρείο του Δ.Σ. του Πανελληνίου Σωματείου Εκτάκτου Προσωπικού ΥΠΠΟ δεν θα έπεφτε και πολύ έξω, αφού, παρά τα συνεχή καλέσματα των εκπροσώπων της ΕΑΚ στο Δ.Σ., ο πρόεδρος του Σωματείου αρνείται ακόμη και να συγκαλέσει το Δ.Σ. του Σωματείου... Λες και δεν έχουν απολυθεί πάνω από 1.100 συμβασιούχοι που έχασαν τις προσωρινές. Λες και δεν είναι πρόβλημα οι 3.000 συνάδελφοι που η σύμβαση τους έληξε και δεν έχει έως σήμερα ανανεωθεί. **Είναι λοιπόν άρατοι οι συμβασιούχοι, όχι μόνο για την πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΟ, αλλά και για το ίδιο το προεδρείο του Σωματείου τους;**

Μήπως εκτός από την κυβέρνηση είναι και το προεδρείο του Δ.Σ. που περιμένει την «αλλαγή βάρδιας» στους συμβασιούχους; Που ελπίζει ότι οι εδώ και χρόνια συμβασιούχοι θα απογοητευτούν, θα βαρεθούν και τελικά θα αναγκαστούν κάτω από το βάρος της επιβίωσης να αναζητήσουν αλλού το εργασιακό τους μέλλον; Πώς αλλιώς μπορούμε να εξηγήσουμε την απραξία του πάλαι ποτέ δυναμικού Σωματείου, όταν τόσοι συνάδελφοι όχι μόνο βρίσκονται στην ανεργία αλλά βλέπουν την πόρτα του ΥΠΠΟ να κλείνει οριστικά γι' αυτούς;

Με ευθύνη του Προεδρείου, όχι μόνο δεν συνεδριάζει το Δ.Σ., όχι μόνο δεν προχώρησε στις κινητοποιήσεις που είχε εξαγγείλει στη συνέντευξη τύπου στις 9 Ιουνίου (που και αυτή έγινε μετά από πίεση της ΕΑΚ), αλλά καταστρατηγεί και την απόφαση της προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης για σύγκληση νέας Γ.Σ. μέχρι τα τέλη Μαρτίου! **Τι περιμένουν τελικά οι συνάδελφοι του Προεδρείου για να πάψουν να παρακολουθούν αμέτοχοι τα γεγονότα; Να ξεσηκωθούν κι οι πέτρες;**

Ιστορίες από τα Γιάννενα

Επιτέλους! Πρόσφατα το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων αποφάσισε ομόφωνα να χαρακτηρίσει διατηρητέα πέντε από τα σημαντικότερα «Ξενία» σε Καλαμπάκα, Παλουρί Χαλκιδικής, Ηγουμενίτσα, Βυτίνα και Πλαταμώνα (έργο του Φ. Βώκου). Είναι η πρώτη νίκη στους πολύχρονους αγώνες για τη διάσωση των ξεχωριστών κτιρίων της δεκαετίας του '60, που είχαν επί χρόνια αφεθεί στην τύχη τους.

Το Ξενία των Ιωαννίνων δεν στάθηκε τόσο τυχερό... Στο blog που διατηρεί ο κ. Πανταζής, προϊστάμενος της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων & Τεχνικών Έργων Ηπείρου, με έδρα τα Γιάννενα, (<http://www.spirosfantazis.gr/weblog/?p=250>), δημοσιεύει το κείμενο της άποψής του για το Ξενία Ιωαννίνων. Υποστηρίζει με θέρμη ότι πρόκειται για έργο ενός ασήμαντου αρχιτέκτονα (Φ. Βώκου), το οποίο δεν ά-

ξίζει να διατηρηθεί. Δεν θα συζητήσουμε εδώ την αξία του συγκεκριμένου αρχιτέκτονα. Υπάρχουν πολύ πιο αρμόδιοι να αποφανθούν σχετικά.

Ωστόσο, η ιστορία έχει ενδιαφέρουσα συνέχεια: μέσα σε θύελλα διαμαρτυριών, το Ξενία καταδαφίστηκε, ενώ στη θέση του, σε οικοπέδο που ανήκει στο Δήμο Ιωαννιτών, υψώθηκε το Grand Serai Xenia, ιδιοκτησίας του γνωστού επιχειρηματία Μήτσου. Εκτός από την άθλια αισθητική του, οι κατασκευαστές του Grand Serai, προκλιτικά, προέβησαν σε μια σειρά από αλλοιώσεις στο αρχικό σχέδιο που είχε κατατεθεί στο ΥΠΠΟ και τα άλλα αρμόδια όργανα, με κυριότερη την προσθήκη ενός ακόμα ορόφου! Το ξενοδοχείο λειτουργεί με εργοταξιακό ρεύμα, αφού η ΔΕΗ αρνήθηκε να παρέχει ρεύμα λόγω των σοβαρών καταγγελιών. Το Φεβρουάριο, ο πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, κ. Κ. Πα-

πούλιας, που επρόκειτο να μεταβεί στα Γιάννενα, αρνήθηκε όχι μόνο να διαμείνει στο Grand Serai, αλλά και να συμμετάσχει σε οποιαδήποτε εκδήλωση λάμβανε χώρα σε αυτό. Τελευταία στιγμή, ο Νεοδημοκράτης Δήμαρχος κ. Γκόντας (πολιτικός φίλος του κ. Πανταζή...), υποχρεώθηκε να αλλάξει όλο το πρόγραμμα των εκδηλώσεων.

Δεν πρόκειται για το μοναδικό ζήτημα αρμοδιότητας της συγκεκριμένης Υπηρεσίας που έχει ξεσπκώσει έντονες διαμαρτυρίες: ερωτηματικά προκαλεί η συνολική, τουλάχιστον «ιδιόμορφη», παρουσία του προϊσταμένου της. Δείγμα της εμφανίζεται και στο προαναφερθέν blog, που επιγράφεται «Ούτε δεξιά, ούτε αριστερά. Μπροστά και ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ». Και βέβαια, «σεμνά και ταπεινά», θα προσθέταμε, ίσως, μάλιστα και «ελικρινώς και ανιδιοτελώς»!

Α Τ Α Κ Τ Ω Σ Ε Ρ Ρ Ι Μ Μ Ε Ν Α

Κάντο όπως ο Μπέκας. Την αίγλη του Βρετανικού Μουσείου ζήλεψε το Νέο Μουσείο Ακρόπολης, όχι μόνο ως προς τη νομική μορφή, αλλά και τις συνθήκες: ακόμη δεν άνοιξε κι έχουν ήδη διοργανωθεί **5 μεγάλες δεξιώσεις** στις αίθουσές του! Να συνθηζούμε σιγά σιγά, αφού, κατά τον Γ.Γ., και το εστιατόριο του Μουσείου θα είναι VIP (άρα πολύ «τσουκτερό» για τον απλό θνητό). Τελικά μιλάμε για αρχαιολογικό Μουσείο ή για **στέκι της κοσμικής Αθήνας με θέα την Ακρόπολη;**

Με αφορμή καταγγελία συναδέλφων στην Επιθεώρηση Εργασίας, το Αρχιφυλακείο της Ακρόπολης έχει επιδοθεί σε πογκρόμ τρομοκρατίας των εργαζομένων, καπνιστών, αναφορών για μικροπαραπτώματα κ.ο.κ. Ήρεμα παιδιά!

Φίδι, το ιερό ζώο του Ασκληπιού! Έτσι φέτος οι αρμόδιοι άφησαν τον αρχαιολογικό χώρο του Ασκληπιείου στην Κω (και όχι μόνο αυτόν) ακαθάρτιστο από **σκουπίδια και κόρτα** με αποτέλεσμα να γεμίσει φίδια... Ίσως να σκέφτηκαν τις θεραπευτικές του ιδιότητες... για τους επισκέπτες. **Ο θεός Ασκληπιός ας βάλει το χέρι του!**

Πραγματοποιήθηκε το Σαββατοκύριακο 31/5-1/6 στην Αθήνα η **1η Πανελλαδική Συνάντηση της Ενωτικής Αγώνατικής Κίνησης**. Συμμετείχαν δεκάδες συνάδελφοι όλων των ειδικοτήτων, μόνιμοι, ασπίστου χρόνου και συμβασιούχοι, από αρκετές περιοχές της χώρας. Οι συζητήσεις, οργανωμένες σε 4 ενότητες (1. Μονιμότητα στο Δημόσιο, ελαστικές εργασιακές σχέσεις, 2. Μισθολογικά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά, 3. Πολιτιστική κληρονομιά, ιδιωτικοποίηση

στον πολιτισμό, 4. Η συνδικαλιστική πραγματικότητα στο ΥΠΠΟ, η Ενωτική Αγώνατική Κίνηση), βοήθησαν στη γόνιμη ανταλλαγή σκέψεων και προβληματισμού, στην καλύτερη επεξεργασία θέσεων και απόψεων, στο σχεδιασμό της συνδικαλιστικής μας παρουσίας και δράσης. **Μας άρεσε και θα το επαναλάβουμε!**

Έξι μήνες πέρασαν από τη Γ.Σ. των **συντηρητών**, στην οποία αποφασίστηκαν αγωνιστικές κινητοποιήσεις και σύσταση επιτροπών εργασίας, αλλά **ακόμη περιμένουμε νέα από το Δ.Σ.**, το οποίο δεν έχει ενημερώσει τα μέλη για το παραμικρό. Τελικά **γιατί αυξήθηκε η συνδρομή** αφού δεν κουνιέται φύλλο;

«Η χώρα, από την άποψη του πολιτικού πολιτισμού, θυμίζει σατραπεία, για να μην πω ότι **το κράτος δίνει την εντύπωση χώρου που προσφέρεται για λαφυραγώγησι.** (...) Υπό τις παρούσες συνθήκες, οι κυβερνήσεις μεταβάλλονται σε πελατειακά ενεργούμενα τρίτων, **ιδιωτών**, οι οποίοι υφαίνουν **σχέσεις διαπλοκής με την πολιτική**, ανταλλάσσουν ευνοϊκές χορηγίες με αντιπαροχές, τις οποίες καλείται να καταβάλλει ο δημόσιος προϋπολογισμός». Ποιος τα λέει αυτά; **Ο Στ. Ξαρχάκος**, πρώην βουλευτής και ευρωβουλευτής της ΝΔ, που δεν δίστασε να σχολιάσει και το «**μουσολινική μεγαλοπρέπεια βλέμμα**» του υπουργού πολιτισμού Μ. Λιάπη! Άμα σου λένε τέτοια και οι δικοί σου, βράστα...

Με πολύ μεγάλη συμμετοχή φίλων της Ενωτικής και του αΤΑΚΤΩΣ πραγματοποιήθηκε και το φετινό **πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης της έκδοσής μας**. Τα έσοδα μάζ εσφαλίζουν την έκδοση των επόμενων 4 φύλλων. **Τους ευχαριστούμε όλους και όλες θερμά!**

Πιστός στην πρακτική του, ο Μ. Λιάπης έστειλε τις **24ωρες απεργίες** του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων και του Ενιαίου Συλλόγου Αττικής-Στερεάς στα **δικαστήρια**. Ωστόσο, οι εργαζόμενοι συνέχισαν τις κινητοποιήσεις, με τη συμπαράσταση και της ΑΔΕΔΥ, κό-

ντρα στον αυταρχισμό των δικαστηρίων και της διοίκησης που ζητούσε επίμονα **λίστες με ονόματα απεργών**. Μόνο **η ΠΟΣΥΠΠΟ δεν συγκινήθηκε**: δεν θεώρησε άξιο το θέμα ούτε για να καλύψει τους απεργούς (ως όφειλε), αλλά ούτε καν για να βγάλει μια ανακοίνωση. **Γιατί άραγε τέτοια επίδειξη «νομιμοφροσύνης» στον πιο εκτεθειμένο Υπουργό της κυβέρνησης;**

Ενώ οι εργατοτεχνίτες με θερμοκρασία 38°C αποχωρούν (και ορθώς) από την εργασία τους, προσωπικό φύλαξης και καθαριότητας εργάζεται ακόμη και με θερμοκρασίες άνω των 50°C! Όπως κάθε χρόνο... **Ποιος άλλωστε να κάνει κάτι;**

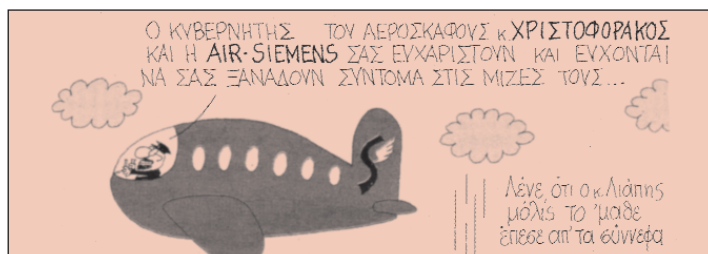
Ακού!! Μας «τιμώρησαν» λοιπόν και **δεν στέλνουν πια στα μέλη της Ενωτικής το περιοδικό «Περίστυλον»!** Νομίζουν ότι έτσι θα αποφύγουν την κριτική; Επίσης μας έκοψαν και από την λίστα αποδεκτών στα «ΝΕΑ της ΠΟΣΥΠΠΟ», παρόλο που αυτά εκδίδονται από την Ομοσπονδία και όχι από τη μη κερδοσκοπική εταιρεία ΠΕΡΙΣΤΥΛΟΝ (λέμε τώρα). Πάντως στο τελευταίο φύλλο **μάς αφιέρωσαν αρκετές επιθετικές (αν και ολίγον σακλές) ατάκες!** Αλήθεια, ολόκληρη η Συντακτική Επιτροπή (δηλαδή το

ΔΣ της ΠΟΣΥΠΠΟ, λέμε τώρα), συμφωνεί στη μετατροπή της περιοδικής έκδοσης της Ομοσπονδίας (λέμε τώρα) σε παραταξιακό έντυπο που επιτίθεται σε μια παράταξη;

Το ΔΣ του ΣΕΑ **προχώρησε ομόφωνα σε συνέλευση και κινητοποιήσεις** μετά τη δημοσιοποίηση του σχεδίου νόμου για τη μετατροπή του Μουσείου της Ακρόπολης σε ΝΠΔΔ. Μήπως θα ήταν καλύτερα η πλειοψηφία του ΔΣ να άκουγε νωρίτερα τις εκκλήσεις της Ενωτικής για αγωνιστική δράση ενάντια στην ασφυκτική οικονομική κατάσταση των Υπηρεσιών και τις απολύσεις προσωπικού, **αντί να ασχολείται με το να «νοουθετεί» την Ενωτική** για τις ανακοινώσεις της;

«Τα μουσεία δεν φάνηκαν χορηγό, ζητούν χρηματοδότηση και προσωπικό», **«Δώστε στον Υπουργό χίλια ευρώ μισθό, για να καταλάβει το λόγο που απεργώ»**, «Ρουσφετία-απολύσεις-ανύπαρκα λεφτά, και ο πολιτισμός βγαίνει στη ζητιανιά», **«Δώστε στο Λιάπη Ζίμενς και Μετρό, πάρτε τον μακριά από τον πολιτισμό»** ήταν μερικά από τα συνθήματα που ακούστηκαν στις απεργιακές συγκεντρώσεις ΣΕΑ και Ενιαίου Συλλόγου Αττικής-Στερεάς.

Κι άλλες **εξελίξεις στην Ενωτική Αγώνατική Κίνηση!** Παραιτήθηκε ο εκλεγμένος εκπρόσωπός της από το ΔΣ του Ενιαίου Συλλόγου Αττικής-Στερεάς... Όχι, δεν πρόκειται για καμία εσωτερική ή άλλη κρίση στο σχήμα, αλλά για υλοποίηση της απόφασης για **εναλλαγή των εκπροσώπων της ΕΑΚ** στα όργανα των Σωματείων που εκλέγονται!

Σκίτσο του ΚΥΡ, «Βήμα», 6/7/2008

Όλοι-όλες στις 6 Σεπτέμβρη στο συλλαλητήριο στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης